

РЕШЕНИЕ

№ 5695

гр. София, 11.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 69 състав, в публично заседание на 30.09.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Милена Славейкова

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **6799** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 – 178 от Административно - процесуалния кодекс (АПК), вр. с чл. чл.84, ал.2 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ).

Образувано е по жалба на А. Я. Ф. Х., ЛНЧ [ЕГН], [дата на раждане] , в [населено място], Палестинска окупирана територия, лице без гражданство, със съдебен адрес [населено място], [улица], безистен, ниво 2, чрез адв. М. Н., срещу Решение № 22-ОК от 01.07.2022 г. на интервюиращ орган при Държавна агенция за бежанците (ДАБ), с което на основание чл.76б, ал.1, т.2 ЗУБ не е допусната за разглеждане до производство за предоставяне на международна закрила последващата му молба рег. № УП 20951 от 17.06.2022 г.

В жалбата са изложени съображения за незаконосъобразност на решението поради допуснати съществени процесуални нарушения, неправилно приложение на закона и несъответствие с неговата цел. Жалбоподателят поддържа, че в хода на административното производство не е информиран на разбираем за него език за обстоятелствата и доказателствата, свързани с подаване на последваща молба за международна закрила. В хода на съдебното производство поддържа, че разполага с нови доказателства, относими към личното му положение и твърди, че е регистриран като бежанец от Агенцията на ООН за подпомагане на палестински бежанци в Близкия изток (UNRWA) - ново обстоятелство от съществено значение за личното му положение, което не е обсъдено в предходното производство за закрила. Счита, че е

налице ново обстоятелство, което подлежи на изследване в общо производство, а именно дали случаят му попада в чл.1D, изр.2 от Конвенцията за статута на бежанците от 1951 г. Претендира за отмяна на решението и връщане на преписката за допускане на молбата до общо производство за закрила.

Ответникът интервюиращ орган при ДАБ оспорва жалбата чрез юрк. П.. Излага подробни съображения в писмени бележки, в които поддържа, че в административното производство чужденецът е бил уведомен на разбираем език за своите права и задължения, вкл. относно процедурата по последваща молба за международна закрила. Счита, че са изпълнени предпоставките по чл.76а ЗУБ за недопускане на последващата молба до общо производство по ЗУБ, тъй като пред административния орган не са ангажирани писмени доказателства, удостоверяващи нови обстоятелства относно бежанската история на кандидата. Излага доводи във връзка с бежанската история на брата Ф. Я. Ф. Х. и неговата съпруга М. Раед Саеди Расрас и представените от тях идентични писмени доказателства. Претендира да не се кредитира като писмено доказателство представеното от жалбоподателя копие от „Карта за семеен регистър“, издадено от Агенцията на ООН за подпомагане на палестински бежанци в Близкия изток, тъй като не е заверено и подписано, а представлява извадка от електронен регистър. Счита, че другите, представени от кандидата доказателства, не удостоверяват нови обстоятелства, които налагат допускане на последващата молба до общо производство.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на жалбата.

СЪДЪТ, след като обсъди доводите на страните и представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Чужденецът е подал за първи път молба за закрила рег. № УП-20951 от 13.04.2022 г. На проведено на 04.05.2022 г. интервю заявил, че не е имал проблеми поради принадлежност към етническа група, поради изповядвана религия, не членува в религиозни организации, въоръжени групировки и политически партии. Напуснал П. легално, през м.август 2018 г. и заминал за Е.. Престолял там две седмици, след което отпътувал за М., а оттам нелегално преминал в М. и А.. В А. работил като шивач и келнер, където останал нелегално три години. Дванадесет пъти се опитвал да напусне А. за Испания, през М., но мароканските власти го връщали. На 06.07.2021 г. заминал за О., изпратил паспорта си на брат си Ф. и получил виза за Турция, където влязъл на 31.10.2021 г. През м.февруари 2022 г. влязъл нелегално в България, заедно със сестра му, брат му Ф. и неговата съпруга. Целта им била Европа – Б. или Германия. По тази причина, другият му брат, който живее в Б., дошъл да ги вземе с кола, но на границата в [населено място] ги хванали. Като основна причина да напусне П. посочва личен проблем с човек, който не му позволявал да се вижда с негов приятел и използвал своята работа във вътрешните сили на лагера А., за да го заплашва. Не му е оказвано насилие.

Постановено е Решение № УПХ-8 от 09.05.2022 г. на интервюиращ орган при ДАБ, с което на основание чл.70, ал.1, вр. чл.13, ал.1, т.1 и т.2 ЗУБ е отхвърлена като явно неоснователна молбата му за предоставяне на статут на бежанец и на хуманитарен статут. Административният орган е приел, че кандидатът не е подложен на преследване по причините, посочени в чл.8, ал.1 ЗУБ, а причините за напускане са лични. Съобразено е, че чужденецът е напуснал легално П., което било указание, че властите нямат негативно отношение към него. Обсъдени са основанията за

предоставяне на хуманитарен статут, но е прието, че кандидатът не е бил принуден да напусне страната си поради реална опасност от тежки посегателства по чл.9, ал.1, т.1-2 ЗУБ, нито е отпътувал от Палестинската автономия поради реална опасност от тежки заплахи срещу живота и личността му в случай на въоръжен конфликт и безогледно насилие. Обсъдена е актуалната информация относно П. по справка рег. №МД-35/21.01.2022 г., но е прието, че евентуално връщане на кандидата там не обосновава приложение на чл.9, ал.1, т.3 ЗУБ поради наличие на вътрешен или международен въоръжен конфликт.

Решение № УПХ-8 от 09.05.2022 г. е връчено на чужденеца на 18.05.2022 г. и не е оспорено.

Според Докладна записка вх.№ 1896/25.05.2022 г. на В. П. – главен специалист в отдел ПН на РПЦ Х., лицата Ф. Я. Ф. Х., [дата на раждане], А. Я. Ф. Х., [дата на раждане], М. раед Саеди Расрас, [дата на раждане] и У. Я. Ф. Х., [дата на раждане], всички без гражданство, са напуснали РПЦ Х. и са в неизвестност от 23.05.2022 г.

С молба рег. № УП 20951 от 17.06.2022 г. кандидатът поискал възобновяване на производството му за международна закрила на основание чл.77, ал.1, вр. чл.15, ал.1, т.1 и т.3 ЗУБ. На същата дата са му връчени Съобщение рег. № УП 20951 от 17.06.2022 г., че подадената последваща молба се бъде разглеждана съгласно на чл.13, ал.2 ЗУБ, поради което в 3-дневен срок от получаване на съобщението може да представи в ДАБ писмени доказателства, които да бъдат взети предвид при провеждане на предварителната процедура подопустимост. Документът е подписан от кандидата в присъствието на преводач от арабски език и в него е отбелязано връчването на екземпляр от съобщението и от указания, преведени на арабски език. Такива подписани от А. Я. Ф. Х. указания относно реда за подаване на молба за международна закрила и последващата процедура са подписани от него на 16.06.2022 г., в присъствието на преводач от арабски език.

Постановено е обжалваното в настоящето съдебно производство Решение № 22-ОК от 01.07.2022 г. на интервюиращ орган при ДАБ, с което на основание чл.76б, ал.1, т.2 ЗУБ не е допусната за разглеждане до производство за предоставяне на международна закрила последващата молба рег. № УП-20951 от 17.06.2022 г.

Административният орган е приел, че подадената от кандидата молба рег. № УП-20951 от 17.06.2022 г. има характер на последваща по смисъла на пар.1, т.6 от ДР на ЗУБ, тъй като предходното административно производство е приключило в влязло в сила решение. Едновременното подаване на молба за възобновяване на производството по ЗУБ и за допускане до производство противоречало на правната рамка, поради което интервюиращият орган е приел, че следва да се произнесе по реда на чл.76а и сл. ЗУБ, вр. чл.13, ал.2 ЗУБ. Съобразени са връчените на кандидата съобщение и указания относно реда на разглеждане на последващата молба и необходимостта от представяне на писмени доказателства, както и обстоятелството, че такива не са ангажирани. Посочено е, че молбата е подадена единствено с цел осуетяване на наложена ПАМ по ЗЧРБ „Връщане до страната на произход“. Обсъдено е актуалното положение в Палестинската окупирана територия по Справка вх.№ МД-314/08.06.2022 г. на Дирекция „Международна дейност“ при ДАБ, според която не се открива информация за съществено влошаване във външно- и вътрешнополитическата обстановка в страната. По данни от същата справка Агенцията на ООН за подпомагане на палестински бежанци в Близкия изток (UNRWA) предоставяла помощ и закрила на палестинските бежанци в Й., Л., С.,

Ивицата Газа, Западния бряг на река Й. и Източен Й.. Палестинската автономия си сътрудничила с UNRWA и ѝ позволявала да работи без намеса.

В заключение, административният орган е приел, че кандидатът не представя нови обстоятелства от съществено значение за личното си положение или страната на произход, а подава последваща молба за международна закрила единствено с цел да формулира и обоснове обстоятелства, позволяващи допускането на молба за закрила и узаконяване на нелегалния му престой в страната.

При така установените факти съдът обосновава следните правни изводи:

Оспореното решение е съобщено на жалбоподателя на 07.07.2022 г., а жалбата срещу него е подадена на 13.07.2022 г. - в преклузивния срок по чл.84, ал.2 ЗУБ, от легитимирано лице по смисъла на чл.147, ал.1 АПК и срещу подлежащ на оспорване индивидуален административен акт, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е основателна по следните съображения:

Оспореното решение за недопускане на последващата молба е издадено на основание чл.76б, ал.1, т.2 ЗУБ от компетентен административен орган съгласно Заповед № РД-05-258 от 23.03.2022 г. на председателя на ДАБ за определяне на П. Д. Л. за интервюиращ орган, в установената форма, но при неправилно приложение на закона, обосноваващо неговата незаконосъобразност.

Правилно е становището на интервюиращия орган, че молба рег. № УП 20951 от 17.06.2022 г. отговаря на определението за последваща молба по пар.1, т.6 от ДР на ЗУБ, доколкото предходното производство за предоставяне на закрила по ЗУБ е приключило с влязъл в сила акт по чл.70, ал.1 ЗУБ. Административният орган не е обвързан от посоченото в молбата правно основание за подаването ѝ – чл.77, ал.1, вр. чл.15, ал.1, т.1 и т.3 ЗУБ. В повторната си молба кандидатът е посочил, че претендира „да бъде допуснат до производство за предоставяне на международна закрила по реда на ЗУБ“. При приключило предходно производство по ЗУБ с влязло в сила решение за отхвърляне на молба за закрила, правилно повторната молба е приета и разгледана като последваща молба по пар.1, т.6 от ДР на ЗУБ.

В административната преписка се съдържат Съобщение рег. № УП 20951 от 17.06.2022 г. и Указания рег. № УП 20951 от 17.06.2022 г., които са подписани лично от кандидата в присъствието на преводач от арабски език, поради което съдът приема за спазена процедурата по чл.76в, ал.1 ЗУБ. Изложеното определя липса на допуснати в хода на административното производство съществени процесуални нарушения – такива, които съществено са ограничили правото на защита на засегнатото лице или ако не бяха допуснати, органът би постановил решение в обратен смисъл. Спорът между страните е материалноправен относно наличие на основание по чл.13, ал.2 ЗУБ.

Нормите на чл.76а и сл. ЗУБ уреждат т.нар. производство по предварително разглеждане на молбите за закрила – преценка на тяхната допустимост съгласно чл.13, ал.2 ЗУБ. Последната разпоредба урежда случаите, когато чужденецът е подал последваща молба, в която не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход.

Изложеното от административния орган основание за недопустимост кореспондира с основанието по чл.31, пар.8, б.“е“ и чл.33, пар.2, б.“г“ от Директива 2013/32/ЕС - молбата е последваща, когато не са се появили или не са били представени от

кандидата нови елементи или факти, свързани с разглеждането на това дали той отговаря на условията за лице, на което е предоставена международна закрила по силата на Директива 2011/95/ЕС.

В идентичен смисъл е чл.40, пар.2 от Директива 2013/32/ЕС - с цел вземането на решение относно допустимостта на молба за международна закрила съгласно член 33, параграф 2, буква г) първоначално последващата молба за международна закрила е предмет на предварително разглеждане с цел да се определи дали по тази молба са се появили или са били представени от кандидата нови елементи или нови факти, които са свързани с разглеждането на това дали кандидатът отговаря на условията за лице, на което е предоставена международна закрила по силата на Директива 2011/95/ЕС. Разглеждането на молбата в съответствие с разпоредбите на глава II на Директивата (при спазване на основните принципи и гаранции, вкл. провеждане на лично интервю) продължава, ако в предварителното разглеждане по параграф 2 бъде заключено, че са установени или представени от кандидата нови елементи или факти и те увеличават в значителна степен вероятността кандидатът да бъде признат за лице, на което е предоставена международна закрила по силата на Директива 2011/95/ЕС (чл.40, пар.3 от Директива 2013/32/ЕС).

За нови обстоятелства по смисъла на чл.13, ал.2 ЗУБ следва да се приемат, не само тези, които са възникнали след приключване на предходното производство за предоставяне на закрила по ЗУБ, но и такива, които не са били изложени в него, с уточнението да са от съществено значение за личното положение на чужденеца или страната му на произход, т.е. релевантни за правилното решаване на основния спор относно наличието на материалноправните предпоставки по чл.8 или чл.9 ЗУБ за предоставяне на международна закрила. В тази връзка нови факти и обстоятелства следва да се тълкуват като новооткрити факти, т.е. самото откриването на съответния факт или елемент следва да е станало след влизане в сила на предходното решение.

В изложението смисъл е и актуалното тълкуване на разпоредбата на чл.40, пар.2 в т.36-44 от Решение на СЕС от 9 септември 2021 г. по дело С-18/20: Тези разпоредби ясно уточняват, че последваща молба може да се основава, както на нови елементи или факти, които са възникнали след приемането на решение по предходната молба, така и на нови елементи или факти, които са били представени за първи път от кандидата. Елемент или факт трябва да се счита за нов по смисъла на член 40, параграфи 2 и 3 от Директива 2013/32, когато решението по предходната молба е било прието, без този елемент или този факт да са били доведени до знанието на органа, отговорен за определянето на статута на кандидата. Тази разпоредба не прави никакво разграничение в зависимост от това дали елементите или фактите, изтъкнати в подкрепа на последваща молба, са възникнали преди или след приемането на това решение. От това следва, че ако държавите членки не се възползват от възможността, която посоченият член 40, параграф 4 им предоставя, разглеждането на молбата продължава, като същата се счита за допустима, макар в подкрепа на последващата молба кандидатът да е представил само елементите или фактите, които е можел да представи при разглеждането на предходната молба и които по необходимост са съществували още преди окончателното приключване на предходната процедура. Преценката по въпроса дали последваща молба се основава на нови елементи или факти, които са свързани с разглеждането на това дали кандидатът отговаря на условията за лице, на което е предоставена международна закрила по силата на Директива 2011/95, би трябвало да се ограничи до проверка дали в подкрепа на тази

молба съществуват елементи или факти, които не са били разгледани при приемането на решението по предишната молба и на които това решение, във връзка с което е налице сила на пресъдено нещо, не се основава.

Съдът приема, че процесният случай напълно се припокрива с фактичката обстановка по дело С-18/20. Кандидатът е представил факт, който не е разгледан в производството по предходната молба за закрила. Понятието „нови елементи или факти“, които „са се появили или са били представени от кандидата“ по смисъла на тази разпоредба, включва елементите или фактите, настъпили след окончателното приключване на процедурата по предходната молба за международна закрила, както и елементите или фактите, които са съществували още преди приключването на процедурата, но не са били изтъкнати от кандидата. За тези случаи, разпоредбата на член 40, параграф 3 от посочената директива се ограничава до изискването разглеждането по същество на последващите допустими молби да продължи в съответствие с глава II от същата директива, която предвижда основните принципи и гаранции, които държавите членки трябва да спазват в установените от тях процедурни рамки.

Съобразно тълкуването, дадено в т.68 от цитираното решение на СЕС по дело С-18/20, съдът намира за преодоляна незаконосъобразната практика на административния орган, която допуска възможност молбата за закрила да бъде приета за недопустима поради „липса на дължима грижа за обосноваването ѝ“. Според него, член 40, параграф 4 от Директива 2013/32 трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска държава членка, която не е приела конкретни актове за транспониране на тази разпоредба, да откаже въз основа на общите национални административнопроцесуални норми да разгледа по същество последваща молба, когато новите елементи или факти, изтъкнати в подкрепа на тази молба, са съществували в хода на процедурата по предходната молба и не са били представени в рамките на тази процедура по вина на кандидата.

Непредставянето на писмени доказателства пред административния орган не преклудира възможността за ангажирането им в хода на съдебното производство по оспорването му. Противното би лишило от смисъл съдебния контрол за законосъобразност на акта по чл.76б, ал.1, т.2 ЗУБ и обосновало подаването на нова последваща молба и провеждане на ново производство по допустимост, което е необосновано с оглед принципа на бързина и процесуална икономия по чл.11 АПК, вр. чл.91 ЗУБ.

В конкретния случай кандидатът представя пред съда Карта за семеен регистър, издадена на 18.07.2012 г. от Агенцията на ООН за подпомагане на палестински бежанци в Близкия изток (UNRWA) на името на Я. Ф. А. Х. – глава на семейство, с настоящ адрес в Газа, Нсират, Лагер Бурудж. В картата са отбелязани наличието на две съпруги – Рауия М. Дауид С. и С., както и деца, вкл. син Ф. Я. Ф. Х., роден през м.декември 1996 г. и син А. Я. Ф. Х., роден през м.декември 1996 г. В съдебно заседание на 30.09.2022 г. кандидатът пояснява, че братята са родени от различни майки.

Пред съда се представят: призовка до А. Я. Ф. Х. от Палестински Национални власти – Министерство на вътрешните работи, за явяването му на 27.03.2017 г. в Следствен отдел относно делото „Л.“ и съдебно решение от 07.10.2018 г. по съдебно дело 522/2017 с обвиняем А. Я. Ф. Х., с което е осъден на „лишаване от свобода“ за една година за престъпление по чл.262 от Палестинския наказателен кодекс – злоупотреба

с техническо средство, публикация във Ф. на постове срещу правителството.

За обосноваване на тезата си за липса на нови факти и обстоятелства относно личното положение на кандидата процесуалният представител на ответника представя: Призовка от 16.01.2021 г. Палестински Национални власти – Министерство на вътрешните работи, до брата на жалбоподателя Ф. Я. Ф. Х. за явяването му в полицейското управление по делото „Л.“ и съдебно решение от 20.03.2022 г. по съдебно дело 2271/2022 с обвиняем Ф. Я. Ф. Х., с което е осъден на „лишаване от свобода“ за четири години за пропаганда на забранени от закона организации и неправомерно използване на социалните мрежи чрез постове във Ф.. Съдът намира изследването на бежанска история на други кандидати за ирелевантно за целите на производството по чл.76а-чл.76в ЗУБ, което съобразно визираното тълкуване на СЕС *трябва да се ограничи до проверка дали в подкрепа на последващата молба съществуват елементи или факти, които не са били разгледани при приемането на решението по предишната молба.*

Съдът не възприема възраженията на ответника, че новопредставените доказателства нямат характер на писмен документ, тъй като не са подписани и не съдържат печат. Писмено доказателства или документ е вещь, върху която с писмени знаци е материализирано изявление (стр.245 от Българско гражданско процесуално право, проф. Д-р Ж. С., изд. 1988 г.). Документ е самата вещь, а дали той съдържа подпис е въпрос на неговото авторство, респ. на квалифицирането му като частен или официален със съответната доказателствена сила.

В предходното Решение № УПХ-8 от 09.05.2022 г. на ДАБ не са обсъдени обстоятелствата, свързани с предоставена закрила от UNRWA. Такова обсъждане не се съдържа и в оспореното Решение № 22-ОК от 01.07.2022 г. Изложената в последното информация относно дейността на UNRWA по Справка вх.№ МД-314/08.06.2022 г. на Дирекция „Международна дейност“ при ДАБ, се опровергава от представена от жалбоподателя Позиция на ВКБООН относно връщането в Газа от м.март 2022 г. – т.41-45 относно дейността на UNRWA, т.63 – ВКБООН призовава всички страни винаги да позволяват на цивилни лица, които бягат от Газа, да влязат на техните територии и да осигурят съблюдаването на принципа на забрана за връщане, т.64 – *всички молби за закрила следва да се разгледат по същество*, т.65-70 относно формите на международна закрила.

Въз основа на изложеното, съдът приема за доказани в процесния случай на новонаведени факти от кандидата, относими, както към личното му положение, така и към страната на произход, които следва да бъде разгледан в общо производство в съответствие с глава II от Директива 2011/95/ЕС. Процесната последваща молба е подкрепена с изискуемите писмени доказателства по смисъла на чл.76б, ал.1 ЗУБ, които са новооткрити от чужденеца независимо, че касаят събития, които са се осъществили преди приключване на предходно производство за закрила. Новонаведените обстоятелства не са били обсъдени в предходното административно решение, поради което същите не са преклудирани. В предходното Решение № УПХ-8 от 09.05.2022 г. на ДАБ липсва подобно обсъждане на новозаявените от кандидата обстоятелства по регистрация в UNRWA, поради което несъстоятелно в решението по допустимостта на последващата молба се поддържа, че не са налице нови обстоятелства от съществено значение за личното положение или относно държавата по произход на кандидата. Всъщност, като е приел в оспореното Решение № 22-ОК от 01.07.2022 г., че при евентуално връщане на кандидата в Ивицата Газа,

няма пречка кандидатът да се възползва отново от закрилата на UNRWA, органът се позовава на правно основание за изключване, различно от посоченото за недопустимост на последващата молба по чл.13, ал.2 ЗУБ, а именно по чл.1D от Конвенцията за статута на бежанците, чл.12, пар.1, б.“а“ от Директива 2011/95/ЕС и чл.12, ал.1, т.4 ЗУБ. Изложеното допълнително мотивира съда да приеме, че правното положение на кандидата трябва да бъде обект на изследване в общо производство.

По изложените съображения и на основание чл.172, ал.2 и чл.173, ал.2 АПК е дължима отмяна на обжалваното решение и връщане на преписката за ново произнасяне по молбата за закрила рег. № УП-20951 от 17.06.2022 г. при изпълнение на указанията по прилагането и тълкуването на закона, дадени в мотивите на настоящето решение.

Така мотивиран, Административен съд София град, I-во отделение, 69-ти състав,

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалба на А. Я. Ф. Х., ЛНЧ [ЕГН], [дата на раждане] , в [населено място], Палестинска окупирана територия, лице без гражданство, със съдебен адрес [населено място], [улица], безистен, ниво 2, чрез адв. М. Н., Решение № 22-ОК от 01.07.2022 г. на интервюиращ орган при Държавна агенция за бежанците, с което на основание чл.76б, ал.1, т.2 ЗУБ не е допусната за разглеждане до производство за предоставяне на международна закрила последващата му молба рег. № УП 20951 от 17.06.2022 г.

ИЗПРАЩА делото като преписка на административния орган за ново произнасяне по молба за закрила рег. № УП 20951 от 17.06.2022 г. при изпълнение на указанията по прилагането и тълкуването на закона, дадени в мотивите на настоящето решение.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване на основание чл.85, ал.3 ЗУБ.

СЪДИЯ: